

РЕШЕНИЕ

№ 1434

гр. София, 11.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 14-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ася Събева

Членове: Елена Тахчиева
Кристина Филипова

при участието на секретаря Таня Ж. Петрова Вълчева
като разгледа докладваното от Ася Събева Въззивно гражданско дело № 20231000501763 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение от № 52 от 03.05.2023г., постановено по т.д. № 195/2022г. по описа СОС, I състав, са частично уважени искове с правно основание чл.557, ал.1 т.2 б. "а" КЗ във вр.чл.45 ЗЗД и чл.52 ЗЗД вр. чл.497 ал.1 т.2 КЗ, чл.557 ал.1 т.1 КЗ вр.чл.52 ЗЗД, като Гаранционен фонд е осъден да заплати в полза на Л. А. Т. сумата 37 000 лв., представляващи неимуществени вреди, вследствие на претърпените от нея болки и страдания, при ПТП от 24.03.2021г., ведно със законна лихва от - 28.01.2022г. до окончателното изплащане на сумата.

Със същото решение е отхвърлен иска в останалата му част за разликата над сумата от 37 000 лв. до предявения размер от 80 000 лв. като неоснователен в тази част.

Присъдени са разноски, като ГФ е осъден да заплати на адв.А. Х. Г. сумата от 3610 лв., представляващи разноски по делото, съобразно уважената част от иска, а на основание чл.78 ал.6 ГПК в полза на СОС сумата 1680 лв., д.т. и деловодни разноски.

Решението е постановено при участието на А. Г. А. като трето лице помагач на страната на ответника .

В срока по чл.259 ГПК срещу решението е депозирана въззивна жалба от ищеца по делото.

Жалбоподателят-ищец Л. А. Т. оспорва решението в неговата отхвърлителна част,

за разликата над 37 000 лв. до пълния претендиран размер от 80 000 лв. Изтъква факта, че определеното от СГС базово обезщетение за неимуществени вреди е недостатъчно да репарира претърпените от нея вреди. Неправилно СОС е определил размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди в размер на 60 000 лева /от които са приспаднати вече изплатени по доброволен 23 000 лв. и така е присъдил само 37 000 лв. Твърди, че от процесното ПТП са й причинени следните травматични увреждания: гръдна травма, изразяваща се в счупване на гръдната кост в горната ѝ трета / в областта на дръжката/ която е причинила на пострадалата трайно затруднение на движението на снагата, мекотъканно увреждане на предната гръдна стена, изразяващо се в кръвонасядане, съвпадащо с хода на обезопасителния колан, причинило на пострадалата болки и страдания, счупване на двете рамена / горно и долно / на срамната кост / пубис / в дясно, причинило на пострадалата трайно затруднение на движението на десния долен крайник, счупване на основата и крайната фаланги на палеца на лявата ръка, което е причинило трайно затруднение на движението на левия горен крайник , усложнение на травмата изразяващо се в ограничени движения на палеца и невъзможност да извършва в пълен обем основните движения с пръстите, което увреждане ще остане доживот, което по своя медико-биологичен характер представлява постоянно разстройство на здравето неопасно за живота, посттравматични изменения в областта на дясната гърда съпроводени с болезненост при палпация и движение, които изменения не подлежат на обратно развитие и по - нататъшно възстановяване и ще останат доживот, което по своя медико-биологичен характер, представлява постоянно разстройство на здравето неопасно за живота. При ищцата възстановителният период от получените болки и страдания след ПТП е бил около 6 месеца. Първите 2 не е могла да става и да ляга на леглото, да се обслужва сама, да ходи, да се качва по стълби, трябвало е да я носят на ръце. След този период се е придвижвала с бастун . Все още има страх като се вози в кола/ видно от разпита на свидетеля /. Затова претендира допълнително разликата над 37000 лева до пълния предявен размер от 80000 лева за неимуществени вреди ведно със законна лихва, считано от 28.01.2022г. Претендира разноски по чл.38 ал.2 ЗА.

Въззиваемата страна ГФ оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да потвърди решението като правилно и законосъобразно. На първо място посочва, че обезщетение в размер на 60 000 лева напълно репарира причинените на Т. неимуществени вреди. Сумата вече е заплатена от Гаранционен Фонд, създаването на който има за цел да не бъдат напълно лишени от застрахователно обезщетение увредени лица в случаите, в които няма основания за изплащане на такова по договорно правоотношение със застраховател. Също в тази връзка следва да се има предвид, че по силата на чл. 558 ал.1 КЗ размерът на обезщетението, изплащано от фонда, не може да надхвърля размера на минималната застрахователна сума по задължителните застраховки, определена за годината, в която е настъпило ПТП. По този начин посочените в чл.492 КЗ лимити се явяват за Фонда максимални, в рамките на които конкретният размер бива съобразен с доказателствата, принципа на справедливостта, установените в страната икономически условия и стандарт на живот, и трайната съдебна практика към датата на ПТП. Претендират разноските, вкл.

възнаграждение за юрисконсулт.

Третото лице-помагач А. Г. А. оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да потвърди решението като правилно и законосъобразно. Съдът точно е определил паричният еквивалент на претърпените от ищцата неимуществени вреди в общ размер на 60 000 лева. Правилно от тази сума съдът е приспаднал сумата 23 000 лева, която ответникът „Гаранционен фонд“ доброволно е изплатил на ищцата като обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди. Намира, че СОС е определил точно паричния еквивалент на понесените от увреденото лице емоционални, физически и психически преживявания, вследствие от настъпилото ПТП, като е съобразил обстоятелствата на конкретния случай и в съответствие със задължителната съдебна практика.

Софийски апелативен съд, действащ като въззивна инстанция, след като разгледа жалбите и обсъди събраните доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Първоинстанционният съд е бил сезиран с искове с правно основание чл. 557 ал.1 т.2 б."а" от КЗ вр.чл.45 и чл.52 ЗЗД.

Ищецът Л. А. Т. твърди, че на 24.03.2021г. около 15.30 часа на път III - 627, км.6.000 била пътник в л.а. марка „Сузуки“, модел „Лиана“, рег. № *****, управлявано от Р. И. Д., когато настъпило ПТП, причинено виновно от А. Г. А. - водач на л.а. марка „Фолксваген“, модел „Пасат“ рег. № *****, който след употреба на алкохол, с временно отнето СУ МПС и без задължителна застраховка „Гражданска отговорност, реализира ПТП с насрещно движещият се л.а. марка „Сузуки. В резултат на ПТП са й причинени телесни увреждания изразяващи се в счупване на гръдна кост, кръвонасядания, съвпадащи с хода на обезопасителния колан на МПС, счупване на горно и долно рамо на срамната кост в дясно, счупване на основата и крайните костици на палеца на лявата ръка и фрактура в хрущялната част на пето, шесто и седмо ребро в ляво. Веднага след катастрофата пострадалата е закарана във филиал Самоков на центъра за спешна помощ - София с болки в гърдите, таза и палеца на лявата ръка и с гадене. На 25.03.2021г. пострадалата е приета в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“, в клиника по хирургия. След изписването ѝ на 28.03.2021г. е била обездвижена на легло за период от 2 (два) месеца, през който не е могла да се обслужва сама, близките ѝ я къпали в леглото, ходила до тоалетна в стаята и не могла да извършва елементарни ежедневни грижи за себе си без помощта на близките си. След този период имала дълъг и болезнен период на раздвижване от около 2 (два) месеца, като и към настоящият момент не е възстановена напълно, като ползва патерица. Изпитва болки в дясната тазобедрена става при натоварване и при промяна на времето, болки в областта на гръдния кош и увредените ребра. Била е в отпуск по болест повече от 6 (шест) месеца. Твърди, че и към момента продължава да търпи болки, страдания и ограничения, че виновният за ПТП не е притежавал валидна застраховка, покриваща риска „гражданска отговорност“ към датата на ПТП. Затова претендира Гаранционен фонд да ѝ заплати сумата от 80 000 лв., представляваща обезщетение за причинените неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 28.01.2022 г. до окончателното ѝ изплащане. Претендира

разноски.

Ответникът Гаранционен фонд оспорва исковете по основание и размер, основно оспорва механизма на настъпване на ПТП, но не прави възражение за съпричиняване от страна на ищеца, изразяващо се в непоставен предпазен колан. Твърди, че искът за неимууществените вреди е прекомерно завишен с оглед съдебната практика за 2021г. и обема на причинени вреди, поради което моли претенциите да бъдат отхвърлени изцяло респ. намалени, като претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Уточнява, че е вече е платена извънсъдебно сумата от 23 000 лв., която счита, че репарира в пълна степен вредите. В тази връзка неоснователно е искането за изплащане на обезщетението, предмет на исковата молба, тъй като претенцията е била удовлетворена извънсъдебно, видно от приетата от страна на ищцата сума и така страните са постигнали конклюдентно спогодба съгласно приложимата в случая обща гражданскоправна разпоредба на чл. 365 ЗЗД, за която не се предвижда определена форма за действителност. Съгласно чл.558 ал. 5 КЗ увредените лица или се съгласяват с определените им от Фонда обезщетения, с което се решава извънсъдебно спора или не се съгласяват с така определените суми, като не ги приемат и предявяват претенциите си в съда. С факта на плащането от страна на ГФ се внася яснота и определеност в отношенията на спорещите. Слага се край на спора и се избягва бъдещ такъв, като страните чрез взаимни отстъпки прекратяват висящия спор, какъвто е именно е смисъла на една спогодба, в частност направеното плащане от страна на Фонда. Още повече, че с настоящата искова молба не се претендират обезщетения за вреди различни от взетите предвид при определяне на размера на обезщетението от УС на ГФ и полученото от ищеца травматични увреждания.

Третото лице-помагач А. оспорва иска по основание и размер, като твърди, че същият е погасен чрез плащане от ГФ, което е достатъчно да репарира вредите. При условие на евентуалност, оспорва обема на заявените от ищцата увреждания, причинени от ПТП. Съгласно одобреното от Самоковския районен съд Споразумение за решаване на делото на основание чл.381 НПК/приложения Протокол №41-№40/09.06.2022г. по НОХД №221/2022г./, причинените по непредпазливост увреждания на пострадалата Л. А. Т. са счупване на гръдна кост, счупване на горното и долното рамо на срамната кост в дясно и счупване на основната и крайна костици на палеца на лявата ръка. Заявената от ищцата претенция обхваща по- голям брой увреждания от тези, за които е признат за виновен: кръвонасядания, съвпадащи с хода на обезопасителния колан на МПС, фрактура в хрущялната част на пето, шесто и седмо ребро в ляво. Същите не са в причинна връзка с настъпилото ПТП. При условие на евентуалност прави възражение за прекомерност на размера на претендираното обезщетение. Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от процесното ПТП от страна на ищцата, която е майка на другия участник в ПТП-водача Р. И. Д., управлявал л.а.марка „Сузуки“, модел „Лиана“, рег. №*****, след употреба на алкохол.

От фактическа страна се установява, че на 24.03.2021г. л.а. марка „Фолксваген“, модел „Пасат“ с рег. № *****, управляван от третото лице-помагач А. Г. А. при движение на

път III 627 км.6,000 на прав пътен участък навлиза в насрещна пътна лента, като удря л.а. марка „Сузуки,, модел „Лиана,, рег. № *****, управляван от Р. И. Д. /син на пострадалата ищца – пътник на предна дясна седалка/./видно от Констативен протокол за ПТП с пострадали лица №50 от 30.03.2021г. /

С протокол № 40 от 09.06.2022г. по НОХД №221/2022г. по описа на РС гр.Самоков, Трети наказателен състав /л.30/ е одобрено споразумение, с което подсъдимият А. Г. А. е признат за виновен в това, че на 24.03.2021г. около 15,30ч. на общински път 627 гр.Самоков с.Рельово при управление на МПС л.а. марка „Фолксваген“, модел „Пасат“ с рег. № ***** е нарушил правилата за движение по пътищата, а именно чл.16 ал.1 т.1 ЗДП „На пътното платно с двупосочно движение на водача на пътното превозно средство е забранено:1. когато платното за движение има две пътни ленти - да навлиза и да се движи в лентата за насрещно движение“, чл.20 ал.1 ЗДП „Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението“ и по непредпазливост е причинил на **Л. А. Т. три средни телесни повреди:** счупване на гръдна кост (гръдна травма), което е причинило на пострадалата трайно затруднение в движенията на снагата за период по-голям от 30 дни, счупване на горното и долното рамо на срамната кост в дясно (тазова травма), което е причинило на пострадалата трайно затруднение в движенията на десния долен крайник за период по-голям от 30 дни и счупване на основната и крайната костици на палеца на лявата ръка (травма на левия горен крайник), което е причинило на пострадалата трайно затруднение на движенията на левия горен крайник за период по-голям от 30 дни и **деянието е извършено в пияно състояние**, като му е наложено съответно наказание.

На основание чл.300 ГПК влязлата в сила присъда, както и споразумението с прокуратурата на РБ по чл.381 НК, както и решението по чл.78а НК, е задължително за съда разглеждащ гражданските последици от деянието относно това дали то е извършено, неговата противоправност и виновността на дееца, поради което по делото е установен фактическия състав на чл.45 ЗЗД осъществен от третото лице-помагач А..

От заключението на депозираната пред СГС съдебно-медицинска експертиза /л.139/, прието от съда като обективно и компетентно дадено и неоспорено от страните, се установява, че вследствие на претърпяното ПТП ищцата е получила следните травматични увреждания:

Гръдна травма, изразяваща се в счупване на гръдната кост в горната ѝ трета/в областта на дръжката/ и кръвонасядане на предната повърхност на гръдния кош.

Счупването на гръдната кост е причинило на пострадалата ТРАЙНО ЗАТРУДНЕНИЕ НА ДВИЖЕНИЕТО НА СНАГАТА за срок от около 1-2месеца. Мекотъканното увреждане на предната гръдна стена, изразяващо се в кръвонасядане е причинило на пострадалата БОЛКА И СТРАДАНИЕ. Счупване на двете рамене на срамната кост/пубис/вдясно. Увреждането

е причинило на пострадалата ТРАЙНО ЗАТРУДНЕНИЕ НА ДВИЖЕНИЕТО НА ДЕСНИЯ ДОЛЕН КРАЙНИК за срок от около 1,5-2 месеца. **Счупване на основната и крайната фаланги на палеца на лявата ръка, което** увреждане е причинило на пострадалата ТРАЙНО ЗАТРУДНЕНИЕ НА ДВИЖЕНИЕТО НА ЛЕВИЯ ГОРЕН КРАЙНИК за срок от около 1-1,5 месеца. Усложнение на травмата, изразяващо се в ограничени движения на палеца и невъзможност да извършва в пълен обем финните движения с пръстите, което увреждане ще остане доживот и по своя медикобиологичен характер представлява ПОСТОЯННО РАЗСТРОЙСТВО НА ЗДРАВЕТО НЕОПАСНО ЗА ЖИВОТА.

Посттравматични изменения в областта на дясната гърда, съпроводени с болезненост при палпация и движение, което усложнение реализира медикобиологичният критерии ПОСТОЯННО РАЗСТРОЙСТВО НА ЗДРАВЕТО НЕОПАСНО ЗА ЖИВОТА. Налице е пряка причинна връзка между ПТП и констатираните травматични увреждания.

Пострадалата е била подложена на **консервативна терапия**. В резултат на травмата на пострадалата са причинени значителни по интензитет болки и страдания в увредените анатомични области, които са намалели до изчезването им с приключване на възстановителните процеси. Понастоящем ще се наблюдава болезненост в областта на ръката при физическо натоварване или промяна на времето, които ще са доживот. Видно от резултатите от проведения личен преглед на пострадалата са налице постоянни изменения в травмираните области-лява ръка и дясна гърда, които не подлежат на обратно развитие и по-нататъшно възстановяване и ще останат доживот. **Вещото лице е посочило, че гръдната травма най-вероятно е причинена от поставеният предпазен колан т.е.** уврежданията получени от ищцата кореспондират с наличието на предпазен колан, а обстоятелството, че тя е майка на другия участник в ПТП-водача Р. И. Д., управлявал л.а. марка „Сузуки“, модел „Лиана“, с рег. №***** е ирелевантно към предмета на доказване.

С оглед гореизложеното е безспорно установено, че ***възражението за съпричиняване, направено от третото лице-помагач, е недоказано пълно и главно и като такова правилно е оставено без уважение от първа инстанция.***

По делото са ангажирани гласни доказателствени средства, а именно разпит на св.Д. /син на ищцата/ разпитан в о.с.з. на 07.04.2023г., кредитирани от съда при условията на чл.172 ГПК.

От показанията на св.Д. се установява, че „ПТП се случи на 24.03.2021 г. Брат ми се обади, че са катастрофирали с майка ми. Бяха я закарали в бърза помощ в Самоков. Бяха й направили снимка. В областта на колана имаше счупена кост. Имаха съмнение за счупен таз и ни казаха да я закараме в Пирогов. На следващия ден отидохме в Пирогов. Приеха я и й направиха снимка. След което я настаниха в отделението. Изписаха ни на 3-4 ден. Докторът каза, че има счупване на палеца. След това се прибра в Самоков. Като я прибрахме от Самоков на ръце съм я качвал до горе. На леглото не можеше да си качи краката. Брат ми къщи се грижеше за нея. Не можеше да ляга, да става от леглото сама. Това продължи над два месеца. Придвижваше се с бастун. Не смееше да излиза от къщи Сега се оплаква от болки, когато се развали времето. Изпитва и притеснение при возене в кола към днешна дата. След 2,5-3 месеца след инцидента започна да излиза от къщи. Изпитва силно

притеснение, стрес и обяснява, че ѝ се появяват кадрите преди удара.“

Видно от справка от ГФ л.а. марка „Фолксваген“, модел „Пасат“ с рег. № ***** към 24.03.2021г. няма активна задължителна застраховка гражданска отговорност, което обстоятелство е безспорно между страните.

На 28.10.2021г. пострадалата е входирила претенция в Гаранционен Фонд е вх. № 24□01-21 от 28.10.2021г. Във връзка с входираната претенция е образувана преписка /щета/ №21210215/28.10.2021г. Следователно ответникът е изпаднал в забава, считано от 28.01.2022г. След като на 16.08.2022г. с молба вх.№ 24-01-523/21 от 16.08.2022г. ищцата е представила поисканите допълнително документи, на 17.08.2022г. е била изплатена сумата от 23095 лв. (двадесет и три хиляди и деветдесет и пет) лева, което обезщетение не удовлетворява пострадалата и не репарира в пълна степен търпените от нея имуществени вреди.

Няма новопредставени доказателства пред настоящата инстанция.

При така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

Съгласно чл.557 ал.1 т.2 б."а" от КЗ Гаранционният фонд изплаща обезщетения по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за имуществени и неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания, когато ПТП е настъпило на територията на Република България и е причинено от МПС по отношение на което не е сключена застраховка, покриваща риска „Гражданска отговорност“.

Потестативната възможност лицата да предявят претенцията си пред съда е поставена в зависимост от условието, претенцията за обезщетение да е предявена по доброволен ред пред ГФ. В настоящия случай по делото са налични доказателства, установяващи предявяване на щетата пред ответника на 28.10.2021г., с оглед, на което са спазени изискванията на нормата на чл. 558 ал.5 от КЗ т.е. претенцията е процесуално допустима.

Страните не са формирали спор, че на 24.03.2021г. е реализирано ПТП, от което пострадала се явява ищцата, както и че извършителят на ПТП-то е управлявал МПС без сключена застраховка „ГО“, а това се установява и от споразумението, одобрено от наказателния съд, който в тази си част има обвързваща съда доказателствена сила. Деянието, неговата противоправност и вината като субективен елемент от фактическия състав на деянието от страна на извършителя е установена въз основа на влязлото в сила и одобрено споразумение на наказателния съд по чл.381 НК, което е задължително за настоящия съдебен състав по арг. на чл. 300 ГПК.

Въпросът за съпричиняването по чл.51 ал.2 ЗЗД не е решен в противоречие със съдебната практика. Пострадалата е била с поставен колан, а дали синът ѝ, водач на второто МПС, също е нарушил правила на ЗДП е ирелевантно към предмета на доказване. Няма ангажирани доказателства същият да е употребил алкохол, а тя да е знаела този факт. Още повече на осн.чл.271 ГПК и доколкото няма депозирана жалба от страна на ГФ, положението на жалбоподателката не може да бъде влошено.

Гореизложените правни констатации обосновават извода за наличието на предпоставките на чл. 45 и чл. 52 ЗЗД по отношение на причинителя на вредата – трето лице-помагач, а именно: вреди, виновно противоправно деяние от страна на причинителя на вредата, причинна връзка между това деяние и причинените вреди. При това положение ищецът има правото да получи обезщетение за причинените вреди - неимуществени и имуществени .

Досежно размера на обезщетението, съдът съобрази следните обстоятелства:

В процесния случай ищецът претендира претърпени неимуществени вреди, изразяващи с в болки и страдания от факта на причинени **три средни телесни повреди и обездвижване за срок от около 2 месеца общо, както следва: 1.** Гръдна травма, изразяваща се в счупване на гръдната кост в горната ѝ трета/в областта на дръжката/ и кръвонасядане на предната повърхност на гръдния кош. **2.** Счупване на двете рамене на срамната кост/пубис/вдясно. **3.** Счупване на основната и крайната фаланги на палеца на лявата ръка, което увреждане има усложнение, изразяващо се в ограничени движения на палеца и невъзможност да извършва в пълен обем финните движения с пръстите, което увреждане ще остане доживот .

Посттравматични изменения в областта на дясната гърда, съпроводени с болезненост при палпация и движение.

От изложеното по-горе, както и предвид факта, че ищцата е била в напреднала пенсионна възраст - на 72 години към датата на ПТП през 2021г., съобразявайки икономическата конюнктура и инфлационните процеси в страната към този момент, **общо лечебният и възстановителния период не е повече от 2 до 3 месеца, че** пострадалата е била подложена само на **консервативна терапия, че продължава да се наблюдава** болезненост в областта на ръката и гърдата при физическо натоварване или промяна на времето, които ще са доживот. САС отчита страданията, които е преживяла от медицинска и емоционална гледна точка и битовите ограничения, които е следвало да търпи в кръга на обичайно извършваните от нея дейности в значителен период от време, с оглед определяне справедливия размер на дължимото обезщетение за претърпени неимуществени вреди, съобразени с датата на деликта – 2021г., настоящият съдебен състав намира, че обезщетението правилно е било определено до сумата от 60 000 лв. общо, при отчитане на вече платените доброволно от ГФ 23 000 лв./ т.е. остават дължими 37 000 лв. Ето защо съдът намира, че справедливият размер на дължимото обезщетение, еквивалентен на причинените болки и страдания, възлиза общо на 60 000 лв., а не на 103 000 лв., каквито доводи са въведени във въззивната жалба. Ето защо решението следва да бъде потвърдено като краен резултат.

Сезирането на ГФ е станало с подаването на молба за изплащане на обезщетение на 28.10.2021г., което има характера на покана и поставя фонда в забава по отношение задължението за заплащане на дължимото обезщетение, въз основа на която е заведена процесната щета. Следователно лихвата в случая правилно е присъдена, считано от 28.01.2022г.

С оглед гореизложеното и при съвпадане изводите на първа и настоящата инстанции решението следва да бъде потвърдено в обжалваната отхвърлителна част.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

Обжалваем интерес от 43 000 лв., като жалбата е изцяло неоснователна. Затова в полза на жалбоподателката не се дължат разноски. На осн.чл.78 ал.3 ГПК жалбоподателката дължи в полза на въззиваемата страна ГФ направените пред настоящата инстанции разноски, но такива няма направени, както и 300 лв. юрисконсултско възнаграждение. На осн.чл.78 ал.10 ГПК разноски в полза на третото лице-помагач не се дължат.

Воден от горното и на основание чл. 272 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение от № 52 от 03.05.2023г., постановено по т.д. № 195/2022г. по описа СОС, 1 състав в обжалваната отхвърлителна част.

ОСЪЖДА Л. А. Т. ЕГН ***** съдебен адрес гр.София ул.Съборна №14 ет.3, чрез адв.Г., **ДА ЗАПЛАТИ В ПОЛЗА НА** „ГАРАНЦИОНЕН ФОНД", гр.София, ул.,Граф Игнатиев" № 2, сумата от 300 лв., /триста лева/, юрисконсултско възнаграждение на осн.чл.78 ал.8 ГПК.

В необжалваната осъдителна част до 37 000 лв. решението е влязло в сила.

Решението е постановено при участие на трето лице на страната на ответника Гаранционен фонд - А. Г. А.

Решението може да се обжалва в едномесечен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____